

Felagskórið royndi seg fleiri ferðir

verði meira, kanska veðrið er orsökkin." Hetta er avbera nógv, serliga tá hugsað verður um, at undir tíggju prosent av føroyingunum hoyra til brøðrasamkomuna.

Innan úr høllini ljómar kórsangur. Tað var felagskórið, sum varmaði upp. Ítróttahøllin er somikið stór, at uttan vælvaksnar hátalarar, so kennist songurin veikur, tá ein stendur aftast í høllini. Songurin var vakur og uttan íva hevur tað ljóðað gott í útvarpinum, sum sendi beinleiðis.

Klokkan slóð og møtið byrjar. Brøðrasamkoman dugir at skipa fyrri, ikki eitt einasta fólk stóð. Stólar vóru til øll og tey sum komu seinni, fingur øll ein klappstól í hondina. Disiplin valdaði eisini, sjálvt um hundræðtals børn vóru við foreldrunum, so var næstan eingin válan og óljóð. Her var andakt og 3000 eygu stardu at talarastólinum og kórinum aftanfyrri.

Umvending

Talurnar høvdu uttan undantak sama endamál, at fáa áhoyraran at steðga á og umhugsa um hann hevði funnið frelsuna.

—Vinur, tú sum situr her í kvøld, hevur tú opnað títt hjarta fyri honum, tí einasta sannleikanum, Jesus Kristus, frelsara okkara. Hevur tú ikki, so tak støðuna til hansara ídag, vend um, tak Jesus í títt hjarta. Hvør undurfull dýrd er tað ikki at halda seg til hann..."

Gjøgnum talurnar varð eisini tosað við tey, sum í mong ár høvdu roynt at finna frelsuna, men sum ikki høvdu verið nógv opin til at sleppa Jesusi inn. Víst var á, at tað ongantíð er ovseint at umvenda seg.

Fordømingin horvin

Tað stríð sum í mong ár hevur verið millum trúarbólkarnar í Føroyum tyktist at vera av. Í hvussu er var ikki eitt einasta høggt at hoyra, á samfelagsmøtinum, móti hinum samkomunum í land-

inum. Og heldur ikki móti fólkakirkjunum.

Ikki eitt orð um dópin, ið er høvuðsevnið, sum skilur brøðurnar frá eitt nú fólkakirkjunum. Ikki eitt sekund varð nýtt til at viðgerða, um tað var rættari at doypast sum null ára gamal ella fimtan ára gamal. Nei møtið snúði seg um høvuðsboðskapin í nýggja testamenti, at tann sum vendur um og gevur sit lív til Jesus, hjá honum er lønin víð. Tað fyrireikandi arbeiðið hevur Jesus gjørt á Krossinum, har hann lat lív fyri okkum.

Bert ein sannleiki

Poul Færø nevndi í talu síni, at hann hevði hitt ein mann, helst var hesin ávirkaður av rúsdrekka, hesin hevði sagt:

—Poul, tú veist, at tað er bert ein trúarbólkur í Føroyum, sum sigur sannleikan, eg veit tú ert samdur við mær í hesum.

Poul hugsaði seg um og svaraði: —Tað er ikki tín ella mín meining um

sannleikan sum er avgerandi. Tað er ikki meiningin hjá teimum einstøku trúarbólkunum, sum er avgerandi. Tað er sjálvur sannleikin og sannleikin er persónurin Jesus Kristus.

Sangurin berandi

Sangurin hjá brøðrasamkonuni hevur altíð verið góður. Tey hava tikið ta angelikansku songtradiðióna av heilum hjarta til sín og hon er munandi lættari enn tann stírnva germanska, sum sjongrar í fólkakirkjunum. Tó skal sigast, at hetta er munandi bœtt um nú við nýggju sálmarbókini.

Við at blaða gjøgnum sangbókina hjá brøðrunum fann eg útav, at um teir høvdu tikið átta sangir við afturat, so var talið tólvhundrað fult. Navnframi trúboðarin hjá brøðrunum Victor Danielsen hevur verið ein ótrúliga virkin maður.

Orð: Jústinus Eidesgaard
Myndir: Hilmar Jan Hansen

Hann hevur týtt ein stóran part av útlendsku songunum í bókini og tað er ikki smávegis.

Tá samfelagsmøtið var endað stemmaði kórið í vístu tað besta tey áttu hetta kvøldið. Bert spell, at ein skuldi verða órógvadur av fólki, sum var á veg til hús, meðan kórið kýtti seg.

Løtu aftaná at møtið

var endað, var ítróttarhøllin á Nabb ruddað. Ein rúgva av ungfólki gjørdi hetta arbeiði. Gerandisdagurin hjá brøðrunum er aftur veruleiki og teir kunnu sodna andaliga førningin til samfelagsmøtini verða uppaftur tikið. Hetta verður til várs og tá verða møtini hildin uttanfyrri Havnina

"Guð við tykkum inn til næstu ferð..." varð sungið at enda

Dámuhattarnir eru framvegis imponerandi í Brøðrasamkonuni